

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1853 de Mitrop.

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul:

pentru parohii cl. I Lei 30.000; cl. II Lei 20.000; cl. III Lei 12.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și străinătate Lei 40.000. De sprîjin Lei 50.000.

Articole și corespondențe

se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor

un cm.² 60 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile

se adresează ADMINISTRĂȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Misionarism laic!

Războiul recent a produs — ca de altfel orice război — atâtea sgu-diuri, clătînări, prefaceri, înnoiri și desorientări, încât putem spune că în latura spirituală viața actuală a omenirii se află în haosul și în chinurile nașterii unei lumi noi. Momentul spiritual actual al istoriei omenirii, echivalează cu efortul — uneori poate nelămurit — depesurării dintr-o cumplită criză sufletească și avântării spre o viață mai bună și mai curată.

În fața acestei situații, Biserica are de desfășurat o misiune vitală și uriașă; uriașă atât prin importanța și necesitatea ei, cât și prin greutatea ei. Readucerea celor căzuți sau rătăciți dela adevărata credință — și deveniți dușmani ai Bisericii — la Hristos, și încadrarea lor pe făgașul creștinismului viu și de adâncime, face parte integrantă din această misiune, ca singurul mijloc de promovare a unei lumi mai bune și mai fericite.

Această misiune cere intensificarea la maximum a acțiunii misionare a Bisericii între oameni, prin punerea în mișcare a celor mai adecvate și eficiente metode și mijloace de lucru.

În acest sens, reactivarea cât mai intensă a misionarismului laic este o problemă bisericească vitală și mai ales de acută actualitate. Aceasta nu numai pentru că misionarismul laic este — ca elementul ce regenerează și înviorează vitalitatea organismului Bisericii — factorul care oferă vigoarea rezistenței și apărării în fața primejdiilor dușmane, ci mai ales pentru că el este elementul care dă Bisericii vigoarea și avântul combativ.

Biserica creștină trece în unele părți ale lumii, printr-o situație specială. Când unii îi contestă dreptul la existență sau îi pun în discuție necesitatea și importanța rolului ce are să-l desfășoare în viața socială, când alții se uită disprețuitor sau dușmănos la slujitorii Bisericii, atunci necesitatea reactivării intense a misionarismului laic, o impun și considerente de ordin metodologic-tehnic.

Preotul este foarte greu accesibil celor înstrăinați de Biserică sau cu resentimente față de ea. El este privit de obicei ca lucrând din spirit de castă, de nevoe sau din interes. De aceea, cuvântul lui este și mai puțin convingător în cazul acesta, dacă nu-i chiar glas ce strigă în pustiu.

În schimb, misionarii laici sunt mult mai accesibili. Ei pot pătrunde și acolo, unde preotul nu poate intra nicidecum sau nu poate intra fără risc moral. Cu tact, cu îndelungă răbdare și cu dragoste vie, ei pot pătrunde în inimi, care altfel ar fi rămas pentru totdeauna închise preotului. Căci cuvântul lor e privit ca mai sincer, mai convingător și mai desinteresat. Și ca atare, are un răsunet mai adânc în sufletul ascultătorilor.

Când e vorba de întărirea frontului bisericesc de luptă, laicii sunt

chemați să umple toate acele goluri sau lipsuri, pe care nu le poate împlini ierarhia. Căci în baza celor relevate mai sus și a altor considerațiuni ce s'ar putea aduce în sprijinul lui, misionarismul laic este cel mai recomandat și mai eficace mijloc de luptă contra dușmanilor Bisericii, în sensul că corespunde cel mai bine într-o satisfacere necesităților respective actuale ale Bisericii. Ca atare, înrolarea laicilor în respectiva luptă nu-i numai justificată din punct de vedere teoretic-doctrinal și practic, ci-i totodată așa de necesară, de potrivită și de eficace, încât nu poate fi înlocuită cu altceva.

Drept aceea, unul din principiile fundamentale ale lucrării actuale a păstorului de suflete, trebuie să fie activarea cât mai intensă a misionarismului laic, nu numai în direcțiile de până acum, ci mai ales în lupta de apărare a Bisericii contra necredinței actuale.

Iată, de ce întâmpinăm cu toată satisfacția și subliniem cu cuvenită prețuire, activitatea binecuvântată, desfășurată de către consacratul misionar laic: dl I. Gr. Opreșan, director la Oficiul de studii al Ministerului Industriei și Comerțului și prim-redactorul revistei «Economia Română» din București. Nr. 9—10 pe Sept.—Oct. 1945 al respectivei reviste, adus nouă de un frate ostentor în ogror Domnului, cuprinde printre altele și rezumatul conferinței, pe care mai sus amintitul misionar laic a ținut-o în cadrele Sindicatului Ministerelor Industriei și Comerțului și Mielor și Petrolului.

Intitulată «Probleme de eri — de azi — de totdeauna în lumea spiritualității creștine», conferința tratează o serie întreagă de probleme (ca: suferința, munca, poporul) actuale, văzute prin prisma corectă a concepției creștine despre viață. Pentru a se vedea aleasa factură creștină a conferinței, cităm următorul pasaj: «Când în locul omului — bestie — va stăpâni omul — Dumnezeu, când în loc de bombe avioanele vor aduce pâine, medicamente, Biblii; când trenurile și vapoarele vor duce dela un capăt la altul al lumii pe apostolii păcii și ai iubirii — numai atunci civilizația nu va mai fi un blestem ci o binecuvântare!».

Dl I. Gr. Opreșan ostenește în câmpul misionarismului laic de aproape un sfert de veac. Lucrarea desfășurată de dsa, ne învață în special două lucruri: 1. Misionarismul laic trebuie să fie în primul rând, *luminat*, întrucât bunăvoința și răvna nu-s suficiente, și trebuie să fie dublate de pregătirea intelectual-doctrinară necesară; 2. Pentru reușita acțiunii misionarismului, nu-i de ajuns răvna și zelul de moment, ci-i nevoe de stăruință de o viață întreagă. Ca orice faptă mare, misionarismul laic se realizează prin dăruire totală și prin muncă sistematică.

Preotul, copiii și tineretul satului

Subiectul acesta îl încadrăm în marea problemă a învățământului religios în școala primară. Învățământul și educația creștină în școala primară, este una dintre cele mai importante probleme și nu trebuie să scape nici Bisericii, nici preotului, deoarece de ea atârna încreștinarea generațiilor. Faptul că religia se predă de preot este un pas către reînfrățirea școlii, cu Biserica. S'a contat mult pe aportul preotului în școala primară, atât din partea statului, dar mai ales din partea Bisericii. Dacă predarea religiei s'a dat preotului, s'a făcut nu pentru faptul că, din punctul de vedere al metodei și al scopului ca îmbogățire a intelectului cu un număr oarecare de cunoștințe religioase, el ar preda-o mai bine decât învățătorul; ci pentru «ceva» ce trece dincolo de metodă, «ceva» pe care învățătorul, cu toată dragostea și bunăvoința sa, nu l-ar putea da. Acel «ceva» îl inspiră copilului preotul, slujitorul lui Dumnezeu, prin harul divin, prin haina lui, prin vorba lui, prin purtarea lui. Adăugând dibăcia lui pedagogică face ca religia să fie simțită, trăită, depășind stadiul de gnoză intelectuală.

Fără a intra în amănunt, privim numai problema pe altă față. Am spus că e vorba de încreștinarea generațiilor de mâine, care-s copiii de azi. Succesul pastoral, de care atârna tot felul misiunii preotului, adică apropierea credincioșilor de Dumnezeu prin Biserica Lui, este asigurat în măsura în care preotul știe să se intereseze și să se apropie de copii. Nu sunt rari cazurile când, prin copii, preotul se apropie de sufletul părinților, aducându-i prin ei la calea adevărului. Prin influența lui asupra acestor șiruri de generații, preotul poate schimba spiritualitatea parohiei sale, admitând — în extremis — că n'ar mai avea nici o influență asupra celor mari. Copiii de azi sânt enoriașii lui de mâine: viitorii plugari, meseriași, negustori, lăsând la o parte pe intelectuali. Comoara învățăturilor și virtuților creștine, sădite de preot în inima copiilor, va avea influență asupra vieții religioase dela maturitate; iar așa zisele crize religioase se vor înfrunta mai ușor, spre o definitivă certitudine și atașare de Biserică. Mă gândesc cu câtă duioșie își amintesc unii de «moș popa» din copilăria lor. Sânt atâția din scriitorii noștri și oameni ajunși în cele mai înalte demnități, care spun lucruri frumoase și vorbesc cu respect de preotul, care,

Punem la inima intelectualilor noștri, pilda faptei alese și binecuvântate a dlui I. Gr. Opreșan, cu îndemnul stăruitor de-a călca pe urmele dsale, spre binele Bisericii și al Neamului!

C. SÂRBU

în seninii ani ai copilăriei, le-au îndrumat pașii și inima către Iisus și i-a învățat ca în zilele de Duminecă și sărbători să spună, «Crezul» sau «Născătoarea».

Când diferite doctrine politice și sociale caută să-și împrăstie concepțiile și să câștige masele prin tineret, înseamnă că au sesizat problema și tocmai aci stă succesul unora. De aceea, și Biserica este interesată de a face din aceste generații, fii credincioși și conștienți ai ei. Câte nu s'ar putea spune și câte nu s'ar putea face, când aceste adevăruri au rezonanță în inima preotului și când coardele întregii ființe vibrează de sublimitatea învățaturii lui Hristos. Cât privește mijloacele, prin care el ar influența și ar lucra cu copiii în școală și în afară de școală, s'au recomandat atâtea și el încă ar mai putea descoperi și altele. Ajunge numai dragostea de Hristos și de turma Sa și, după cuvântul Păr. Prof. Petre Vintilescu, poate nu-i va trebui preotului o viață de om, pentru a schimba fața enoriei sale!

E de recomandat ca preotul să nu rupă contactul cu copiii după ce termină școala primară și se măresc. Sânt atâtea de făcut cu tineretul în parohie, în cadrul activității sale pastorale. Dintre multele activități mă opresc aici la una, pe care poate cineva o va lua în considerație. Având preotul permanentă legătură cu copiii de școală primară, cu tineretul rămas la coarnele plugului și cu tineretul școlilor secundare din parohia lui, iată cum poate menține această legătură și ce-ar putea face cu acest tineret în vacanțe, bunăoară.

a) Pe copii, chiar dacă nu-i învățător care să-i învețe sau cu care să cânte la strună, să-i învețe el, preotul, și copiii, spun din experiență, cântă singuri la unison sau cu cantorul. În felul acesta copiii ar cânta la sf. Liturghie și în vacanțe. De asemenea îi poate ține în jurul bisericii deprinzându-i să spună Crezul, Tatăl nostru, sau cu mici servicii: să poarte sfeșnicul, cădelnița, etc.

b) Cu cei care au terminat școala primară, încă trebuie să mențină un strâns contact, mai ales că trecând și ei prin crizele adolescenței — nu crize de credință ca cei din școalele secundare, cât mai mult morale — preotul le poate veni în ajutor cu sfaturi, îndrumări, cărți și reviste de citit, pe care le-ar putea împrumuta, înafară de mijloacele harice.

c) A treia grupă de tineri preotul nu-i are la îndemână decât în vacanțele școlare, mai ales în cea de vară, când elevii dela școlile secundare și universitare vin acasă, în sânul familiei și al satului, din care s'au ridicat. Unii dintre aceștia mai au și în vacanță o oarecare preocupare de carte sau mai dau ajutor familiei la muncile agricole; dar alți «domnișori» n'au

ce face cât e ziua de mare, când săteanul abia își vede capul de treburile. Așa că unii pierd timpul în nelucrare sau în distracții, care devin un scandal pentru viața frumoasă și cuviincioasă a satului. Oare nu e bine ca preotul să ia contact cu acest tineret și să organizeze serbări și șezători potrivite cu gustul și viața satului? Mai ales că acest tineret este dispus spre astfel de manifestări culturale și organizează singur serbări, dar au nume lipsuri și nepotriviri cu satul. Intervenția preotului este spre prestigiul Bisericii, spre influența lui asupra tineretului și enoriașilor, dar și în ajutorul și completarea educației moral-religioase a acestui tineret, care nu mai e în mână școalei. Ce să mai spunem când acești tineri ar face, la îndemnul preotului, un cor la biserică, dacă sânt mai mulți. La marile sărbători creștine din vacanțe, să răsună bisericuța de răspunsurile, în cor sau unison, date de ei. S'ar convinge și ei și ar vedea întreg satul că acești fii ridicați din mijlocul lui, nu s'au despărțit de credința și viața lui.

Sătenii muncesc vara din zori și până-n noapte, iar Dumineca și sărbătorile au obiceiul că se strâng după amiază în mijlocul satului, mai totdeauna la primărie, să mai audă «ceva nou». Dacă nu le spune cineva «ceva nou», pleacă la crâșmă. Preotul să umple acest gol, dând cu tineretul primar sau secundar, Dumineca după vecernie, chiar în curtea bisericii, la școală sau primărie, (pe lângă serbări mai mari și bine pregătite) mici șezători, în care, între câteva cântece și poezii, s'ar aduce la cunoștință și s'ar comenta știrile din lume, țară sau satul respectiv. În înțelegere cu ceilalți factori ai satului: învățător, primar, medic dacă e, studenți, în cadrul acestor șezători duminicale s'ar înfiripa (poate numele sperie) o «universitate sătească».

Sânt gânduri de vacanță, brodate pe tema pusă în fruntea acestor rânduri.

Gh. C. Diaconu

Din pastoralele arhieresti

„In mijlocul lumii încă și astăzi atât de învăluite, un glas tainic — venit de pe alte tărâmuri — ne șoptește: „fără de Mine nu puteți face nimic“ (Ioan 15, 5). Pacea adevărată între oameni și între popoare, nu o poate da lumea singură, căci pacea ei este pace pământească, pace pe din-afară, pace strămbă, pacea puterii, pacea constrângerii.

Pacea adevărată o poate da numai Iisus Hristos Domnul, cel mai mare și mai adevărat făcător de pace din lume. Pacea Lui e pacea spirituală, pace launtrică, pace liberă și din convingere primită, pace izvorâtă din știință și conștiință, că toți suntem fiii aceluiasi Părinte ceresc și că toți avem înaintea cerului aceleași drepturi și aceleași datorii.

Această pace să ne rugăm să o sălășluimă Dumnezeu, prin direcții de astăzi ai popoarelor, în mijlocul lumii. Căci numai așa ea va fi o pace bună, dreaptă, statornică și aducătoare de fericire pentru toți...

În numele iubirii de neam și de țară, Vă îndemn, cu toată căldura inimii mele părintești, să fiți cu toții la datorie pe câmpul muncii ziditoare de țară nouă, bineștiind, că nimic nu se realizează fără muncă istovitoare... Să nu Vă risipiți avu-tul vostru adunat întru sudoarea feței, pe lucruri deșarte și vătămate de suflet... Nu faceți din banul vostru izvor de pa-timi pierzătoare de suflet... Nu fiți fără rânduială în viața voastră... Păziți cu sfin-tenie legile lui Dumnezeu și legile Țării, căci tot cel ce nu le păzește pe drum de fărădelege și pierzanie merge, drum la ca-pătul căruia așteaptă, mai curând sau mai târziu, pedeapsa și osânda necruțătoare».

(Din Pastorală Prea Sfințitului Episcop NICOLAE al Oradiei).

„Sunt două feluri de pace: pacea lumii și pacea lui Hristos (Ioan 14, 27). Pacea lumii se câștigă prin negociere între oameni. Ea este rodul unei târgueli, ce se cere a fi cuprinsă în scris și întărită cu sigilii. Pacea lui Hristos se dăruiește de sus sufletului împăcat cu Dumnezeu, și prezența ei o simțim în bucuria inimii pe care n-o mai turbură nimic în lume.

Sub pace înțelegem o stare de odihnă, în care putem gusta bucuria vieții. Pacea adevărată trebuie să fie lungă și sigură, spre a ne putea bucura de ea. Lumea nu ne poate da o astfel de pace, pentru că nimic în lume nu e statornic. Cu timpul toate ni se răpesc. Numai Dumnezeu cel veșnic, Stăpânul atotputernic a toate, ne poate da adevărata pace. Această pace, a inimii, pe care ne-a adus-o Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, o gustăm atunci când ne simțim sub ochii ocrotitori ai Tatălui ceresc, singurul care este în stare să ne apere de tot răul ce ne-ar putea amenința.

Sbuciumul nostru sufletească nu află altă alinare decât în pacea lui Iisus Hristos.

Nu pacea lumii o dorim, ci pe cea a sufletului împăcat cu Dumnezeu, aproapele și cu sine.

Nu groaza zilei de mâine ne chinue, ci neliniștea din sufletul nostru turburat de păcate.

Nu lipsa de pâine ne îngrijorează, cât foamea sufletului după adevăr și dreptate.

Nu într'atât lipsa de haină trupească ne face să tremurăm, cât mai ales goliciunea sufletului desbrăcat de fapte bune.

Pacea de jos a lumii, numai așa va fi trainică, dacă va fi încununată de pacea de sus, a lui Dumnezeu, ce coboară peste omenirea împăcată și înfrățită în iubire, pentru că în fața lui Dumnezeu cele de sus cu cele de jos una sunt. Deasupra pământului ce suferă nu se întinde un cer mut și tăcut, ci cerul și pământul sunt aceeași împărăție, în care este de față iubirea cea plină de veghe a lui Dumnezeu. Însă pacea de sus nu coboară pe pământ decât atunci când și pământul se prostorne la picioarele tronului lui Dumnezeu.

Numai legea iubirii, adusă în lume de către Iisus Hristos poate pune capăt relelor de care suferim. Numai ea dă celui orfan-tată, celui bolnav-îngrijitor, celui sărac-milostenie, celui apăsător-apărător, celui bătrân-sprijinitor și celui din închisoare-mângăitor. Nu este nici o nenorocire, la care iubirea creștină să nu fie în stare a da un ajutor și nici vreo suferință pe care ea să n-o poată îndulci.

De aceea, rugăciunea noastră de azi, către Dănsul să fie aceasta: Vino, Iisuse, învață-ne, să ne iubim, ca să găsim iarăși calea vieții. Din cenușa inimii aprinde iarăși focul dragostei către aproapele. Stinge vântul urei care ne seacă inimile. Adu pacea Ta în inimi și pe pământ între popoare».

(Din Pastorală Prea Sfințitului Episcop ANDREI al Aradului).

„Pacea sufletului, iubirii mei, ne-o dă conștiința liniștită, curată și împăcată că ne împlinim datoriile vieții, trăim cinstiți și ne purtăm cu vrednicie, luptând împotriva răului din lume și biruind ispitele, ce ne dau năvală.

„Să trăiți în pace între voi, ne îndeamnă slăvitul Pavel, căci pacea sufletului este cea mai prețioasă comoară a vieții. Când a sosit ceasul despărțirii Domnului de ucenicii Săi iubiți, spre a se întoarce întru mărirea Sa în cer, aceasta le-a lăsat-o moștenire: „Pacea Mea las vouă, pacea Mea dau vouă... Ori în ce casă veți intra să ziceți: Pace casei acesteia! Și de va fi acolo Fiul păcii, pacea va odihni peste ei, iar de nu va fi, se va întoarce la voi“.

„Hristos este pacea noastră“, și oricât se va sbate omenirea, lumea nu va avea pacea, după care oftăm și noi, până când neamurile pământului nu vor așeza pe Hristos, Domnul păcii, în capul mesei la încheierea păcii mondiale.

(Din Pastorală Prea Sfințitului Episcop POLICARP al Maramureșului).

Cântarea poporului în biserică

Cu multă satisfacție sufletească am citit substanțialul articol „Cântarea poporului în biserică în lumina liturghierului“, publicat de eruditul profesor al Facultății de Teologie din București, Păr. Dr. Petre Vintilescu, în revista Sf. Sinod: „Biserica Ortodoxă Română“, numărul pe luna Septembrie 1945. Nouă celor cari știm că în multe biserici rurale din Ardeal, încă dinainte de primul război mondial, la sf. Liturghie cântă întreg poporul participant, principiul socializării cântărilor liturgice ne este foarte scump.

Atenția asupra acestui judicios articol din revista Sf. Sinod ne-a fost atrasă cu părintească bunăvoință, de către I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, însuși înaltul ierarh fiind un convins adept al cântării liturgice în comun. În treacăt, fie-ne permis să amintim că I. P. S. Sa a sprijinit, atât la centru cât și în parohiile rurale din arhiepiscopie, toate inițiativele de realizare practică a principiului cântării liturgice de către întreg poporul participant la sfânta slujbă. De altfel, ținând seamă că astăzi există un adevărat curent de socializare a cântării bisericești, curent care „a avut în ajutor nouile asociații religioase“, antisectare, bucuria noastră prilejuită de lectura articolului Părintelui prof. Petre Vintilescu se face și mai mare, știut fiind că cea mai răspândită dintre aceste asociații religioase a pornit dela Sibiu, întemeierea ei fiind strâns legată de numele celui dintâi mitropolit al Ardealului de după unirea din 1918.

Și să ne fie permisă și o notă subiectivă personală: prin informațiile prețioase pe cari ni le aduce (exemplul preotului unei parohii de margine din București care „alternează pe sărbători și chiar în cursul uneia și aceleiași liturghii cântarea corală armonizată cu cea unisonă“), articolul de care ne ocupăm aici ne confirmă temeinicia ideilor pe cari le susținem, în același sens. Într'un întreg capitol (al IX-lea) din partea III-a a modestei noastre broșuri: „Funcțiunile muzicii liturgice“.

Recomandăm deci, cu toată căldura, mai ales lectura articolului Păr. prof. P. Vintilescu tuturor acelor cari își pot procura numărul de pe Septembrie crt. al revistei „Biserica Ortodoxă Română“, iar pentru ceilalți încercăm să-l rezumăm în cele ce urmează.

Dacă astăzi cântarea în comun este acceptată la noi aproape unanim, măcar principial, n'a fost tot așa și după primul război mondial, când multe glasuri s'au ridicat împotriva acestui mod de a se cânta în biserică, socotindu-l eretic sau cel puțin anticanonic. Se invoca mai ales canonul 15 al sinodului dela Laodiceea, care prevede că „afară de cântăreții canonicești, care se urcă pe amvon și cântă de pe carte, alții oarecare nu trebuie să cânte în biserică“.

Păr. prof. P. Vintilescu demonstrează însă că „termenii canonului se referă nu la popor în colectivitatea lui, ci la inițiative individuale, care uzurpau rolul psaltului oficial... și o luau înaintea solistului canonic, când ocazie nu numai la hasmodii, ci și la erori“.

Apoi, canonul amintit nu se referă la sf. Liturghie, care „a fost întocmită dintru început (liturghia credincioșilor) în vederea participării active a poporului la ea“. Despre uzul cântării poporului la serviciul divin avem de altfel o mulțime de mărturii în scrierile sfinților părinți ca: Vasile cel Mare, Grigore de Nazians, Grigore de Nissa, Ioan Gură de Aur etc. Fiește, poporul numai secunda unisonic pe cântăreții oficiali, inițiativa și răspunderea cântării având-o aceștia. Experiența și desăvârșirea organizării vieții bisericești a dus apoi cu vremea la selectarea vocilor și astfel s'a ajuns la cor „sau grupul de credincioși strâns în jurul psaltilor, ca emanație și pargă a adunării“, de care aminteste ectenia după Evanghelie: „încă ne rugăm pentru... cei ce cântă...“ Aceasta nu înseamnă că restul poporului n'a mai continuat să cânte cel puțin „în surdină“.

Participarea poporului la cântarea liturgică se vede și mai bine din indicațiile tipiconale ale liturghierelor în stare de manuscris, începând cu cel mai vechiu (sec. VIII-IX) și până la cele din veacul al XVI-lea. Aceste liturghiere prevăd că cel care dă răspunsurile din cursul liturghiei, este poporul. Dacă în edițiile tipărite ale liturghierului dela veacul al XVI-lea în care s'a înlocuit termenul *popor* cu cel de *cor*, să nu uităm că prin cor se înțelege tocmai acea „pargă“ ieșită din sânul poporului, al cărui rest nu este oprit să cânte măcar mai încet, ci, dimpotrivă, diaconul îndeamnă: „să zicem toți...“

„Orice îndoială asupra practicării cântării liturgice de către popor, în tot cursul perioadei patristice, este înlăturată de comentariile liturgice din acea vreme“. Și în sprijinul acestei afirmații, Păr. prof. Vintilescu citează din comentariul atribuit patriarhului Sofronie al Ierusalimului, și din sf. Gherman al Constantinopolului care repetă de mai multe ori indicația că „răspunsurile dela liturghia credincioșilor... le dă poporul“.

Tot cu mărturii scrise dovedește participarea poporului la cântarea liturgică până aproape de sfârșitul evului mediu. Mai mult: „mărturiile istoriei de până lângă noi sunt prea categorice, pentru că cineva să se mai poată îndoi de legitimitatea cântării poporului în biserică... Ea n'a fost niciodată interzisă ca principiu și nici desființată cu desăvârșire în practică“.

Importanța articolului Păr. Vintilescu culminează în însemnătatea pastorală care Sf. Sa o dă cântării liturgice în comun, considerând-o „una din principalele performanțe ale activității pastorale“. Dacă din punct de vedere al mântuirii, scopul final al păstoririi sufletelor este de a le aduce sub acțiunea harului la sfântul altar, puterea de atracțiune și de înfruire a cântării religioase în general și a celei liturgice în special, valoarea ei catehetică și educativă fac din ea *unul dintre cele mai eficiente mijloace pastorale pentru aducerea poporului la biserică*“.

„Este înălțător — scrie Păr. Vintilescu — să participi la sfânta Liturghie, într'o biserică, în care poporul se unește într'o gură și o inimă prin cântare și să simți animația cucernică, ce se transmite tuturor, dela unul la altul dar mai cu seamă dela grupul format la strană în jurul cântărețului odată cu începutul Liturghiei... În unele biserici, tot poporul aproape, fără deosebire de vârstă și sex precum și de locul ocupat de fiecare în sfântul lăcaș, dă răspunsurile Liturghiei într'o perfectă ordine, după cântăreț“.

„Două mari câștiguri pot decurge în chip natural pe plan pastoral, din cultivarea cântării liturgice în comun. Trezirea și întreținerea, în primul rând, a *conștiinței de comunitate*, atât de fundamentală și de esențială pentru viața religioasă a Bisericii noastre ortodoxe. Se organizează în al doilea rând, prin participarea activă la viața liturgică, *acea elită religioasă a parohiei*, atât de necesară în acțiunea pastorală, ca aluatul menit să dospescă toată făina“.

Mai ales pentru luminoasele gânduri de ordin pastoral din articolul rezumat aici, îi mulțumim autorului, iar cucernicilor preoți cetitori ai acestor rânduri le recomandăm, cu toată convingerea, cultivarea cântării poporului în comun, asigurându-i că îndeplinesc astfel o lucrare „culturală în sensul cel mai adânc, pe care îl are acest cuvânt în însemnătatea lui etimologică“.

Pr. Gh. Șoima

Înainte de-a părăsi Moscova, dl. Arhiepiscop Clark Kerr a adresat un mesaj către popoarele Uniunii Sovietice, în care a declarat că prietenia anglo-sovietică crește continuu. Regele George a aprobat numirea de ambasador britanic la Moscova, a dlui Maurice Peterson, fost ambasador la Ankara.

Pentru orfelinat

Nu e prea târziu

Constatăm cu deosebită bucurie că foarte multe parohii după ce la început au venit cu un rezultat mai redus al colectei pentru orfelinatul arhiepiscopal din Sibiu, văzând prezentarea pilduitoare a parohiilor pe cari le-am publicat fie în „T. R.” fie în „Lumi a Satelor”, s-au recules, au purces din nou la lucru și acum se înfățișează cu rezultate foarte frumoase.

Bucuria pe care o avem văzând această îndreptare nu este a noastră, ci a dragilor noștri copii orfani, cărora prin grija neadormită a I. P. Sfințitului nostru Mitropolit li s'a gătit casă minunată, li s'a procurat inventariul necesar pentru o funcționare perfectă a orfelinatului și li s'au procurat, cu toată greutatea vremurilor, multe din alimentele necesare până la noua recoltă.

Pentru toate acestea a trebuit să facem față la cheltuieli mari și acest lucru ar fi fost cu neputință fără rezultatele frumoase ale colectei din atâtea parohii ale Arhiepiscopiei noastre. Profităm acum de-a face un îndemn către toți c. părinți cari din pricină binecuvântate n'au reușit până acum să obțină rezultate corespunzătoare la colecta pentru orfelinat, să încerce din nou și să-și corecteze rezultatele inițiale. Pentru un așezământ cum este un orfelinat, pe care s'a angajat Biserica să-l organizeze, să-l conducă și să-l sufină ani de-a rândul, trebuie ca întreaga preoție să aibă cea mai desăvârșită înțelegere și astfel să-l sprijinească din toate puterile.

În linie generală putem spune că apelul I. P. S. Sale a fost înțeles și de aceea mergem înainte cu toată bună grija. Așteptăm însă concursul și sprijinul unanim al întregului cler și popor din cuprinsul Arhiepiscopiei noastre. Deci, nu-i prea târziu pentru nimeni, chiar și cele mai smernice rezultate mai pot fi îndreptate de aici înainte.

Și acum ne luăm voie de a mai pomeni o serie de rezultate frumoase ale colectei pentru orfelinat: La loc de frunte se situează Brașovul, care prin rezultatele din toate parohiile se apropie de cifra de 3.000.000 Lei. Dintre parohii cel mai bun rezultat l'a dat Brașov-Cetate, cu 850.000 lei, apoi Brașov Schei I. cu 702.120 lei, Brașov Schei III cu 350.000 etc. Cu rezultat foarte frumos vine parohia Covasna Lei 686.500 Vrednică de toată lauda este mica parohie de pe Mureș Sântohalm, cu rezultatul de 300.000 lei. Parohia Sâmpetru cu 355.900; Noerich cu 326.000 lei; apoi parohiile: Satulung cu 361.100 lei, Uroi cu 220.690 lei; Moeciul de jos cu 230.000 lei; Cetatea de Baltă cu 240.000; Sibiu cu 166.300 Lei; Crișan 161.800 lei; Bahnea 160.000 lei; Ernea cu 146.000 lei; Purcărești 143.200 lei; Ruda-Brad 140.000 lei; Drâmbăr cu 139.000 Lei și în fine Podelu 92.100 lei.

Drept cunună a rezultatelor enumerate în articolul de față, dăm rezultatul colectei din parohia Blăjei cu 615.000 lei.

Referent

† Păr. Prof. Dr. Gh. I. Ghia

Din Craiova ne vine trista știre că preotul Dr. Gh. I. Ghia, fost profesor și inspector general al învățământului, a trecut în lumea celor drepi. Răposatul a fost redactor la revista Renașterea din Craiova și a publicat mai multe lucrări de seamă, mai ales la studiul biblic. Însemnăm doar câteva dintre cărțile sale: 1. Creștinismul și problemele sociale, Craiova 1923; Impărăția lui Dumnezeu după N. T., Craiova 1925; Sf. Ioan Botezătorul după Evangheliile canonice, Craiova 1926; Epistola sf. Iuda, introducere și coment, Craiova 1927; Atitudinea Mântuitorului față de Legea Vechiului Testament, Craiova 1928, ș. a. Vom reveni. N Neaga

„Frăția propovăduirii Sfintei Cruci”, înființată sub oblăduirea Episcopiei Aradului, își publică statutele în revista oficială „Biserica și Școala”, începând cu Nr. 5 din 27 Ian. 1946.

Studii

Prof. Dr. Vladimir Prelipceanu: „Vocațiunea la profeții Vechiului Testament” (Candela, revistă teologică și bisericească, publicată de profesorii facultății de teologie din Suceava. Anul 63—64, 1942—43, p. 52—71).

În acest studiu profesorul V. Prelipceanu prezintă câteva aspecte din viața și solia profeților, vorbind despre experiențele și trăirile sufletești de ordin religios în legătură cu momentul vocațiunii la misiunea profetică. Profeții V. T. au fost prin excelență oameni de vocație. Dacă a fi cu vocație înseamnă a fi dăruit de natură în gradul cel mai înalt, ca oameni de vocație au fost profeții dăruți în gradul cel mai înalt, dar nu de natură, ci de Dumnezeu. Profeții au fost chemați la înalta lor misiune prin vocea lui Dumnezeu, care s'a îndreptat către ei în chip extraordinar. Impresionantă și caracteristică se arată chemarea la misiunea profetică a păstorului din Tecoa, Amos, care se legitima ca un profet nu de meserie, ci de vocație.

Din acest studiu rezultă că profeții V. T. ne descriu vocația lor ca un act de origine supranaturală. Vocația la ei stă în strânsă legătură cu actul inspirațiunii și al revelațiunii. Dumnezeu dă omului ales pentru misiunea profetică un dar deosebit, fără vreun merit din partea acestuia. Meritul profeților constă în faptul că ei au conlucrat cu harul, cu această putere care nu le desrădica natura, ci le-o întregeste.

Criteriile după cari se pot deosebi vocațiile adevărate de cele false mai sunt și următoarele: Profetul adevărat este în primul rând propovăduitorul căinței, el vede mântuirea după aceste. Dimpotrivă, profetul-mincinos reprezintă concepția că Dumnezeu este obligat față de poporul său să-l mântuiască fără convertire, fără căință și fără ispășire. Profetul adevărat stă întotdeauna de partea lui Dumnezeu și împotriva lumii. Profetul fals este de partea lumii și împotriva lui Dumnezeu. Profeții Vechiului Testament, prin marile idealuri cari i-au frământat, prin marea lor concepție despre lume și viață, despre Dumnezeu și om, precum și prin viața pe care au trăit-o, fac parte din patrimoniul scump al umanității întregi și rămân mereu de actualitate.

Iată câteva idei dintr'un studiu care merită să fie citit.

Prof. D. N. Neaga

† Ioan Bedeleian. Zilele trecute a plecat dintre noi vrednicul și binecunoscutul maestru lăcătuș, Ioan Bedeleian. Unul din pușinii Români cari au înțeles să îmbrățișeze o meserie, I. B. a fost primul maestru român care a pătruns în uzina electrică din Sibiu, iar îndată după înălțul război mondial și-a deschis un atelier propriu. Sprijinit efectiv de încrederea și ajutorul acordat de Arhiepiscopia ortodoxă română din Sibiu prin părinteasca sollicitudine a I. P. Sfințitului nostru mitropolit Nicolae, începând cu anul 1927, I. B. a prins puteri și a ajuns să execute o mulțime de lucrări frumoase, care au sporit numele bun al atelierului său. Urmăriți săi au datorită mare de-a-i continua opera!

„Pastorația drastică”, este prima problemă care umple rama unei rubrici: Probleme religioase inaugurată de „Foia Diecezană” a Caransebeșului Nr. 3—4 din 2. I. c. Autorul, harnicul teolog Prof. Dr. Petru Rezuș, scrie printre altele: „Biserica primară aplica, cu o severitate exemplară, anatema și excomunicarea, considerate mijloace drastice de-a îndrepta pe cei păcătoși, verificați ca atare și lămurii în fața obștei.

Procedura aceasta drastică însă, a dispărut și a făcut loc unei dulcigării sentimentale, care a fraternizat cu lenevirea spirituală a unei mari părți din trupul mistic al Bisericii lui Hristos.

Se cuvine de aceea, să strigăm: îndărăt la asprimea vieții creștine dintru început!”

Fără să uităm că duhul și practica Bisericii primare sunt normative și pentru pastorală modernă, observăm că problema dă de gândit și rămâne să se vadă dacă o atare metodă pastorală poate fi aplicată astăzi.

INFORMAȚIUNI

INTERNE:

Păr. C. Burducea, ministrul Cultelor, a declarat că la minister se lucrează la alcătuirea unei noi legi a cultelor.

Zece ani. S'a împlinit zece ani dela moartea vlădicilor de vrednică pomenire, Nicolae Ivan al Clujului și Roman Clorogariu al Orăzii. Hărăziți a păstori respectivele tinere eparhii, cei doi bărbați au intrat în istoria noastră ca episcopi luptători, care și-au cheltuit toată energia pentru ridicarea Bisericii și a Neamului românesc. Drept aceea, Biserica și Neamul — înprospătând figura vrednicilor dispăruți — depun pe lespedea mormintelor lor, omagiul dreptei recunoștințe și al netrecătoarei amintiri.

A murit juriconsultul Eparhiei Clujului, regretatul avocat Dr. Petru Meșeu. Dumnezeu să-l odihnească cu drepți.

Comisia interministerială pentru pregătirea tratatului de pace cu România, este constituită din d-nii miniștri: Gh. Tătărescu, L. Pătrășcanu, Ștefan Voitec și Mihail Ralea.

Comisia română de armistițiu s'a desființat. În locul ei s'a înființat, pe lângă Ministerul Afacerilor Externe, o Comisiune română de legătură cu Comisia Aliată de Control.

Guvernul e preocupat de îmbunătățirea stărei materiale a salariaților publici.

Ne-au sosit de curând medicamente din Elveția.

O comisie specială lucrează la alcătuirea unui nou statut al funcționarilor publici.

Fostul mareșal Ioan Antonescu a fost adus în țară împreună cu 11 membrii ai guvernului său, spre a fi judecați de o curte românească.

Di Gh. Tătărescu a fost însărcinat dela 15 Ian. c. și cu conducerea Ministerului de Finanțe.

Consfătuire culturală. Din inițiativa P. S. Veniamin al Caransebeșului, a avut loc în ziua de 10 Ian. la Caransebeș o consfătuire cu toți intelectualii orașului, în vederea ținerii unui ciclu de conferințe ce au să desbată toate problemele actuale ale Neamului, privite sub unghiul concepției creștine. Prima conferință s'a ținut în 27 Ian. a. c.

„Necesitatea misiunilor religioase” este titlul articolului de fond al Nr. 5 (27-I-1946) din Revista oficială „Biserica și Școala”. Semnat de Păr. Marin Sfetcu. Articolul se remarcă nu numai prin voicuirea stilului ci și prin felul în care pune problema.

Alegerea noului mitropolit greco-unit. La 11 Martie va avea loc la Blaj alegerea noului mitropolit greco-unit al Blajului. Pentru această alegere vor vota reprezentanții celor 4 dieceze (Oradea, Cluj, Lugoj și Baia-Mare) și a Arhidiecezei de Alba Iulia și Făgăraș. Rezultatul scrutinului se va trimite la Roma, unde Papa va numi pe unul din primii trei.

Recunoașterea guvernului român. St. Unite și Marea Britanie au recunoscut guvernul Dr. Petru Groza, cu condiția să garanteze libertatea presei, libertatea individuală, libertatea religioasă și alegeri cât mai neîntârziată conform votului liber, universal și secret.

Di Adrian Holman a fost numit reprezentantul politic al Angliei în România.

Universitatea „Regele Ferdinand I” din Cluj și-ar edeschis porțile, la ea acasă, în 1 II 1946.

EXTERNE:

Delegația ARLUS din București a sosit la Leningrad, pentru a vizita acest oraș.

Raporturile economice dintre România, Anglia și St. Unite au fost reluate.

În Grecia au izbucnit noi conflicte între monarhiști și republicani.

Conferința Organizației Națiunilor Unite, ce se ține la Londra, și-a continuat lucrările cu unele întreruperi. Di Trigne Lie, ministrul de externe al Norvegiei, a fost ales secretar general al acestei organizații.

Ungaria a devenit republică. Președintele republicii este dl Dr. Zoltán Tildy, iar noul cabinet maghiar l-a format dl Ferenc Nagy.

Comitetul central al UNRRA-ei a acordat Ungariei un ajutor de 1.000.000 lire sterline.

S'au împlinit 10 ani dela alegerea dlui E. Beneș ca președinte al republicii cehoslovace.

Savanții americani au intrat în contact cu luna prin intermediul aparatului „Radar”.

Experiențele navale cu bomba atomică în Pacific, vor costa 125 mil. lire sterline.

Tineri savanți sovietici au fost răsplătiți cu premiul Stalin

Președintele Truman a convocat la Casa albă, pe mai multe personalități din afara vieții politice, pentru a discuta condițiile în care s'ar putea pune capăt grevelor din USA.

Au fost luate măsuri severe pentru a face imposibilă o reînarmare a Germaniei.

ȘTIRI LOCALE

Predică în Catedrala din Sibiu

6. Duminică în 17 Februarie 1946 servesc: Cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu și prot. Mihail Neagu; diaconii: Simion Macarie și Vasile Gârbu. Predică: cons. Aurel Nanu. — La Oastea Domnului predică: preotul Ioan Munteanu.

7. Duminică în 24 Februarie 1946 servesc: Prot. Mih. Neagu, preot Ioan Velțan și Nicodim Belea; diaconii: Mihail Mărginean și Vasile Gârbu. Predică: duhovnicul Nicodim Belea. — La Oastea Domnului predică: diaconul Simion Macarie.

5. Duminică în 10 Februarie 1946 servesc: Prot. Mihail Neagu, duhovnicul Nicodim Belea și prof. Dumitru Călugăr; diaconii: Dr. Grigorie T. Marcu și Mihail Mărgineanu. Predică: Prof. Dr. Grigorie T. Marcu. — La Oastea Domnului predică: duhovnicul Nicodim Belea.

„Cassa de păstrare”

Institut de Credit și Economii, Societate Anonimă, în Săliște. Capital Lei 5.000.000. Registrul Bancar Nr. 9. din 1934.

Convocare

Domnii acționari ai Institutului de Credit și Economii, „Cassa de Păstrare” S. A. din Săliște, sunt invitați a participa la a LXI-a Adunare Generală Ordinară în ziua de 23 Martie 1946, orele 16, în sala festivă a Școlii Primare din Săliște.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea adunării și constituirea biroului.
2. Raportul Consiliului de Administrație, Bilanțul și contul de profit și pierdere pe anul 1945 și raportul Consiliului de Cenzori.
3. Descărcarea Consiliului de Administrație și a Consiliului de Cenzori.
4. Stabilirea remunerației pentru Consiliul de Cenzori.
5. Fixarea prețului marcelor de prezență.
6. Alegerea Consiliului de Cenzori.
7. Eventuale propuneri.

Domnii acționari care doresc să participe la adunarea generală ordinară, în persoană sau plenipotență, vor depune acțiunile și procurile timbrate la casieria Institutului în Săliște, la Banca „ALBINA” în Sibiu și Sucursalele ei, sau la „BANCA CENTRALĂ” pentru Industrie și Comerț din Cluj și Sucursalele ei, cel mult până în 18 Martie 1946, orele 12.

Dacă în ziua de 23 Martie 1946 nu se va întruni numărul de acționari care să reprezinte capitalul cerut de lege și statute, adunarea să rămână fără altă convocare pentru ziua de 30 Martie 1946, în același loc, la același oră și cu aceeași ordine de zi, când se va putea delibera oricare ar fi partea de capital reprezentată de acționarii prezenți.

(9) 1—1 Consiliul de Administrație

Chestura Poliției Municipiului Sibiu
Nr. 36352 din 31 Ianuarie 1946.

Comunicat

Se aduce la cunoștința locuitorilor domiciliati în raza Municipiului Sibiu, că, în conformitate cu ordinul Ministerului Afacerilor Interne, în ziua de Luni 4 Februarie 1946, orele 8 a. m. va începe controlul populației în vederea descongestionării orașului.

Această operațiune va avea loc în sala de ședințe a Primăriei Municipiului Sibiu, zilnic între orele 8—13 a. m. și 16—19 p. m.

În acest scop, persoanele de ambe sexe între 16—70 ani, urmează a se prezenta la datele fixate mai jos cu acte oficiale (Bir. populației, acte din care să rezulte profesunea, instituția la care este angajat și data de când exercită profesunea în localitate, etc.), prin care să facă dovadă de când locuiește în localitate și dovada profesiei ce exercită, pentru a li se putea elibera dovada de rămânere în localitate.

Prezentarea se face în modul următor:
Luni 4 Februarie 1946, persoanele a căror nume începe cu litera A.

Marți 5 Februarie 1946, idem litera B.

Miercuri 6 Februarie 1946, idem litera C.

Joi 7 Februarie 1946 și Vineri 8 Februarie 1946, idem litera D.

Sâmbătă 9 Februarie 1946, idem litera E.

Luni 11 Februarie 1946 și Marți 12 Februarie 1946, idem litera F.

Miercuri 13 Februarie 1946 și Joi 14 Februarie 1946, idem litera G.

Vineri 15 Februarie 1946 și Sâmbătă 16 Februarie 1946, idem litera H.

Luni 18 Februarie și Marți 19 Februarie 1945 idem litera I.

Miercuri 20 Februarie 1946, idem litera J.

Joi 21 Februarie 1946 și Vineri 22 Februarie 1946, idem litera K.

Sâmbătă 23 Februarie 1946, idem litera L.

Luni 25 Februarie 1946 și Marți 26 Februarie 1946, idem litera M.

Miercuri 27 Februarie 1946 și Joi 28 Februarie 1946, idem litera N.

Vineri 1 Martie 1946, idem litera O.

Sâmbătă 2 Martie 1946, idem litera P.

Luni 4 Martie 1946 și Marți 5 Martie 1946, idem litera R.

Miercuri 6 Martie 1946 și Joi 7 Martie 1946, idem litera S. Ș.

Vineri 8 Martie 1946 și Sâmbătă 9 Martie 1946, idem litera T. Ț.

Luni 11 Martie 1946, idem litera U. W. V. Z.

Marți 12 Martie 1946, idem litera X. Y.

Toți acei care nu se vor prezenta la termenele fixate, iar la controlul făcut de organele polițienești vor fi găsiți fără „dovezi”, vor suferi rigorilor ordinelor în vigoare, urmând a se lua contra lor măsuri de evacuare din municipiu.

A. Deleanu Dr. Octav Rusu
Chestor Secretar

Nr. 10.229/1 945 (1) 3—3

Concurs

Pentru întregirea protopopiatului Făgăraș se publică concurs cu termen de 30 zile.

Protopopul instituit va fi și parohul parohiei Făgăraș I.

Beneficii:

1. Salar dela Stat.

2. Diurnele de protopop dela Stat și dela vizitațiile canonice.

3. Sesiune de 18 jugăre la parohia Făgăraș I.

4. Locuință în casa protopopească, cu încălzit și luminat.

Cereri de concurs se vor înainta la Consiliul Arhiepiscopesc din Sibiu.

Sibiu, din ședința plenară ținută la 7 Decembrie 1945.

Consiliul Arhiepiscopesc

„ALBINA“

instituit de credit și de economii, Sibiu

Prospect de emisiune

În baza autorizării Adunării generale extraordinare a acționarilor Institutului de credit și de economii „ALBINA” Sibiu, ținută la 26 Ianuarie 1946 și în conformitate cu art. 6 din Statute, subsemnatul Consiliu de administrație deschide prin aceasta subscripțiile pentru o nouă emisiune de acțiuni, în scopul sporirii capitalului social dela Lei 250.000.000 la Lei 500.000.000.

Noua emisiune se face în următoarele condițiuni:

1. Acționarii vechi au dreptul să opteze, cel mai târziu până la data de 10 Martie 1946, pentru fiecare acțiune veche de lei 500—câte una nouă.

2. Cursul de emisiune este de Lei 650—de acțiune, din care se vor trece:

Lei 500 la capitalul social,

Lei 100 la fondul de rezervă legală,

Lei 50 pentru taxe, impozite și cheltuieli.

3. Prețul acțiunilor se va vărsa în 3 rate și anume:

Lei 250 de acțiune la subscriere,

Lei 200 de acțiune până la 30 Iunie 1946,

Lei 200 de acțiune până la 30 Septembrie 1946.

4. Acțiunile neoplate de vechii acționari până la 10 Martie 1946, se vor pune la dispoziția vechilor acționari, în proporție cu vechile acțiuni ce posedă, dar maximum până la cvanțul acestora, pe cursul arătat la punctul 2, adică Lei 650.

Rata primă la acțiunile astfel distribuite se va plăti până cel mai târziu la 31 Martie 1946, rata a doua până la 30 Iunie 1946, iar rata a treia până la 30 Septembrie 1946.

5. Acțiunile rămase nesemnate de vechii acționari, se vor putea distribui de către Consiliul de administrație și neacționarilor.

Prețul acestor acțiuni astfel distribuite este de Lei 3.200 de acțiune, din care se vor trece:

Lei 500 la capitalul social,

Lei 2500 la fondul de rezervă legală,

Lei 200 pentru taxe, impozite și cheltuieli.

Prețul acțiunilor de Lei 3200 se va vărsa în 3 rate egale și anume:

Lei 1200 de acțiune până cel mai târziu la 31 Martie 1946,

Lei 1000 de acțiune până la 30 Iunie 1946,

Lei 100 de acțiune până la 30 Septembrie 1946.

6. Acțiunile subscrise și achitate integral până la data de 31 Martie 1946, vor beneficia de dividendă începând cu anul de gestiune 1946.

7. Acționarii, cari nu vor achita integral prețul acțiunilor noi până la data de 31 Martie 1946, vor beneficia după vărsămintele făcute de o dobândă de 5% pro rata temporis, iar acțiunile lor vor beneficia de dividendă începând cu anul de gestiune 1947.

Sumele destinate Fondului de Rezervă Legală și cheltuieli, nu beneficiază de dobândă.

Acționarii cu plăți întârziate, vor avea să plătească o dobândă de întârziere de 9% după ratele restante.

8. Față de acționarii cari nu vor achita vărsămintele la termen, se vor aplica dispozițiunile art 10 din Statute cu următorul conținut:

„La emisiuni viitoare, pentru acționarii cari n'au achitat vre-un vărsământ la termenul stabilit de Consiliul de administrație, se fixează prin publicare, în conformitate cu art. 4, un nou termen de 45 zile. Dacă nici până la expirarea acestui termen nu se vor face vărsămintele cerute, atunci sumele plătite cad în folosul societății, (fondul de rezervă) iar titlurile acțiunilor se anulează și sub același numerar se emit alte titluri. Anularea se publică.

Pentru vărsămintele care nu s'au făcut la termen, se plătesc dobânzi de întârziere,

cu etalonul fixat prealabil de Consiliul de administrație.”

9. Pentru exercitarea dreptului de opțiune, acțiunile vor fi prezentate fără coala de cupoane.

10. Ca locuri de subscriere și vărsămintele se desemnează: Sediul Central din Sibiu și sucursalele: Brașov, București, Cluj, Lugoj, Mediaș, Tg.-Mureș, Târnăveni și Timișoara.

1—1 (8)

Sibiu, la 26 Ianuarie 1946.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Nr. 39/1946

(6) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa II-a Loman, protopopiatul Sebeș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.

2. 1 (un) kg. lână, sau contravaloarea ei, de fiecare familie — anual.

3. Folosirea unui fână de 4 jug. 200 st. — la locul numit „Gard”.

4. Folosirea cimitirului și a pomilor fructiferi din el.

5. Folosirea unei grădini arătură și cca 2 jug. fână, numit a „boierului”.

6. Folosirea unei delnițe și a unei vii.

7. Dela comuna politică, 4 (patru) stânjini lemne de foc fasonate în pădure.

8. Stola obișnuită în parohie.

Preotul ales este obligat a ține un cal de transport, pentru deservirea credincioșilor din cătune.

Cereri de concurs însoțite de încuviințarea de candidare dela Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc și de actele prevăzute în Regulamentul pentru parohii, se vor înainta Oficiului protopopesc ortodox român al Sebeșului, în termenul fixat.

Candidații se vor prezenta cu încuviințarea prealabilă a Oficiului protopopesc într-o zi de Duminecă sau sărbătoare, în parohie, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc ortodox român al Sebeșului, în înțelegere cu consiliul parohial.

Sebeș-Alba, 10 Ianuarie 1946.

Prot. Dumitru Ciuchendea
adm. prot.

Ad. Nr. 1288—1945

(7) 1—3

Concurs

În conformitate cu ordinul Preavenabilului Cons. Arhiepiscopesc Nr. 11088—1945, publicăm concurs pentru întregirea parohiei Fundata-Bran, de cl. II, Protopopiatul Bran, cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salarul dela stat.

2. Taxele stolare obicinuite în parohiile brăne.

3. Sesiune parohială 19,123 jug. pădure în Preduș.

Cereri de concurs, prevăzute cu toate documentele necesare și cu autorizarea de-a candida dela Preavenabilul Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termen Oficiului protopopesc Bran, iar concurenții se vor prezenta în parohie în Dumineca și sărbătoarea ce li-se va fixa de Oficiul protopopesc Bran, spre a cânta, eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul dreptmăritor.

Zărnești 2 Decembrie 1945.

Vasile Stoicanea
protopop

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebunțat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțești din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Nr. 501—1945 Prot.

(2) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a II-a Petrila Lunca de sus, protopopiatul Jiu, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Beneficii:

1. Salar dela Stat.

2. Casă parohială.

3. Folosirea unei grădini în suprafață de 340 st. □ și a cimitirului confesional, — fână și pomi.

4. Adăul și stola uzitate în parohiile din tract.

Cereri de candidare, însoțite de actele necesare și de binecuvântarea arhierască, se vor înainta Oficiului protopopesc Jiu-Petroșani, iar concurenții se vor prezenta — cu prealabila încuviințare a Oficiului protopopesc — în parohie, pentru a sluji, predica, cânta și a face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc ort. rom. Jiu-Petroșani, în înțelegere cu Consiliul parohial.

Petroșani, 12 Decembrie 1945.

Pr. Ion Duma
protopop

Nr. 225/1945

(3) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Hundorf, protopopiatul Fărnava Mare, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Român”.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.

2. Casă parohială cu dependințe, în stare bună.

3. Sesiune parohială 29 jug. arător și fână.

4. Stola uzitată în protopopiat.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs însoțite de documentele prescise și încuviințarea arhierască de candidare, la Oficiul protopopesc din Dumbrăveni, jud. Târnava Mică. Se vor prezenta în parohie cu învoirea Oficiului protopopesc pentru a celebra, a predica și a face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc ortodox rom. Târnava Mare în înțelegere cu Consiliul parohial din Hundorf.

Dumbrăveni, la 26 Noembrie 1946.

Ioan Dragolea
protopop

Nr. 1—1946

(4) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a Veseud, din protopopiatul Mediaș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.

2. Casă parohială în stare bună, 3 camere de locuit, bucătărie de vară, pivniță; șură cu grajd, grădina de legume și o grădină cu pomi în întindere de 200 st. □.

3. Sesiune parohială: 26 jug. pământ arător și fână.

4. Una soarte de lemne din pădurea compozitoratului urban din Veseud.

5. Drept de 6 vite în pășunea asociației Veseudana.

6. Stola uzitată în parohie.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs însoțite de documentele prescise și încuviințarea arhierască de candidare, la Oficiul protopopesc al Mediașului și se vor putea prezenta în parohie numai cu învoirea Oficiului protopopesc, pentru a celebra, predica și a face cunoștință cu credincioșii.

Mediaș, 2 Ianuarie 1946.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial din Veseud.

Ioan Crăciun
protopop